

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Højesteret (Taani) 6. juulil 2016 – Assens'i sadam versus Navigators Management (UK) Limited

(Kohtuasi C-368/16)

(2016/C 314/18)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Højesteret

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Assens'i sadam

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Navigators Management (UK) Limited

Eelotsuse küsimus

Kas Brüsseli I määruse (nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001⁽¹⁾) kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades) artikli 13 punkti 5 koostoimes artikli 14 punkti 2 alapunktiga a tuleb tõlgendada nii, et kahju kannatanud poole suhtes, kellel on siseriikliku õiguse kohaselt õigus esitada nõue vahetult kahju põhjustanud isikule kindlustuskaitset pakkuva äriühingu vastu, on siduv kohtualluvust käsitlev kokkulepe, mis on kehtivaltsõlmitud kindlustusandja ja kindlustusvõtja vahel kooskõlas Brüsseli I määruse artikli 13 punktiga 5 koostoimes artikli 14 punkti 2 alapunktiga a?

⁽¹⁾ EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/4, lk 42.

7. juulil 2016 esitatud hagi – Hispaania Kuningriik versus Euroopa Parlament

(Kohtuasi C-377/16)

(2016/C 314/19)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Hispaania Kuningriik (esindaja: M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Kostja: Euroopa Parlament

Hageja nõuded

- Tühistada osalemiskutse – I teenistuskategooria lepingulised töötajad – Autojuhid (M/N) – EP/CAST/S/16/2016⁽¹⁾;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimene väide: määruse 1/58⁽²⁾ artiklite 1 ja 2, Euroopa Liidu põhiõiguste harta⁽³⁾ artikli 22 ning personalieeskirjade artikli 1d rikkumine, kuivõrd EPSO ja kandidaadi vahelise suhtlemise korra kohaselt toimub suhtlemine, sealhulgas kandideerimisavalduse esitamine üksnes inglise, prantsuse või saksa keeles.
2. Teine väide: personalieeskirjades sisalduva muudele teenistujatele kohaldatava korra artikli 82 rikkumine, kuivõrd nõutav on liidu teise ametliku keele oskamine rahuldaval tasemel, ilma et see oleks vajalik väljavalitud kandidaatide tulevaste ülesannete täitmiseks.

3. **Kolmas väide:** määruse nr 1/58 artiklite 1 ja 6, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 22, personalieeskirjade artikli 1d lõigete 1 ja 6 ning muudele teenistujatele kohaldatava korra artikli 82 rikkumine, kuivõrd teise keele valik on alusetult piiratud ainult kolme keelega, milleks on inglise, prantsuse ja saksa keel, jättes välja Euroopa Liidu ülejäänud ametlikud keeled.
4. **Neljas väide:** inglise, prantsuse ja saksa keele valimine osalemiskutse teiseks keeleks on meelevaldne valik, mis toob kaasa keele alusel diskrimineerimise, mis on vastavalt määruse 1/58 artiklile 1, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklile 22 ning personalieeskirjade artikli 1d lõigetele 1 ja 6 keelatud.

⁽¹⁾ ELT 2016, C 131 A, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 15. aprilli 1958. aasta määrus nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 1958, 17, lk 385; ELT erivaljaanne 01/01, lk 3), viimati muudetud nõukogu määrusega (EL) nr 517/2013 (ELT 2013, L 158, lk 1).

⁽³⁾ ELT 2016, C 202, lk 389.

8. juulil 2016 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-380/16)

(2016/C 314/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Owsiany-Hornung ja M. Wasmeier)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Hageja nõuded

Hageja palub teha järgmise otsuse:

- kuna Saksamaa Liitvabariik välistab reisibüroode erikorra hulgast reisikorraldusteenused maksukohustuslastele, kes kasutavad neid enda ettevõtte tarvis, ja lubab reisibüroodel, kuivõrd nimetatud erikord neile kohaldub, teha maksustatava väärtuse kindlaks teenuste gruppide ja iga maksustamisperioodi suhtes üldiselt, siis on Saksamaa Liitvabariik vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 258 teisele lõigule rikkunud direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 73 ning artiklitest 306–310 tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab, et Saksamaal ette nähtud reisikorraldusteenuste käibemaksu arvutamise kord ei ole kooskõlas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽¹⁾. Selle direktiivi artiklites 306–310 on ette nähtud erikord, mille kohaselt kujutavad reisibüroode poolt klientidele osutatud reisikorraldusteenused endast ühte teenust. Saksamaa õigus kaldub sellest lubamatult kõrvale.